

Karl Melkvik
Sagvåg.

Å gjera fannthestykke som^{me} da her omkring, var nær saktet nyttå som spert i gamle dagar, liksom beartetter til fyrste verdenskrig. Ja litt sleng i gjen er det enda t. d. over for fannar å folk som er med på ein freidig spök, men i mykje uskildigane former

I stätt å kornskurd dreier dei å kappast, det var omå betja kvarandre i halme eller drilla dei rünt. So hadde di dei til (latteløyl) no kan du stå der å blekta til me lenga deg i land, eller du fer syngja heim til middag, i mange høve resulterte det til ryggstykke mellom mannfolket i springmars mellom kvinner.

Den som sette skeiv stygge høy - råker fekk krakta å stygg kjærest så dei, til å laga figgura av kornland berer eg ^{ikke} segga vart gjort

Påske helga var lang å nåkka måtte tida fordrivert med stengde av stolar med spanner og skrammel sat oppstilt innom for dørra for den som ute var, stakkar å ymse

2
amma for dei som inne var.
Fulle vassbunnar med hol ned med
bottnen med tapp, å band i fæa den
til diertrykkjaren, so den som opna
døra fekk spruten over seg

Her om krin og beremnes å öyarne
rear dei hissig med julefanteri
dreg leitar opp i måttingarne
med årarne ute spikra leitar
fast i bres. det var nær rakt
ikkje den ting dei ikkje jøntsa
ut. å uraa folk på ringe
var ikkje sjeldan det fage kom
Om dei risa nokon veit eg ikkje.
Dei gjev spissrot huskka og
besten kalla det når dei får
som ei årgårdsrcei ferå det eine
foubte stykje til det andre

"Julemik" "Sniknisse" kallar det.
som gjev på besøkt første dag jul.
Den som ikkje fekk nytte kledeplag
til jul måtte vera røra kenne:

Ein som var lite berr vart ofte
kalla ein "busselad" her er mange
sådant namn å slanna, men eg
er redd for dei ligg utenfor
hensikten, og sorterar mest
inn under kategorien skjelds-
ord end økenamn.